

ת"פ (תל אביב) 10524-05-24 - מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב טימופייב

ת"פ (תל-אביב-יפו) 10524-05-24 - מדינת ישראל נ' ויאצ'סלב טימופייבמחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 10524-05-24

מדינת ישראל

על-ידי ב"כ עו"ד לילך כץ

נגד

ויאצ'סלב טימופייב

על-ידי ב"כ עו"ד ירוסלב מץ ועו"ד עוז איסרוב

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו יפו

[02.12.2024]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

גזר דין

1. ביום 27.10.24 הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירות הבאות:

שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977; התפרצות למקום מגורים כדי לבצע

גניבה או פשע, עבירה לפי סעיף 406(ב) רישא לחוק העונשין; תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף

380 לחוק העונשין ואיומים (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתאריך 21.4.24 התגוררה ג.א. (להלן: "המתלוננת"), בדירת XXXXX(להלן: "הדירה").

באותו מועד עובר לשעה 15:28, או בסמוך לכך, ישנה המתלוננת בחדר השינה בדירה (להלן: "חדר השינה").

בתאריך 21.4.24 בשעה 15:28 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לדירה בכוונה לגנוב תוך שהוא נושא במברג באורך

של 29 ס"מ (להלן: "המברג").

הנאשם גנב בסלון הדירה מחשב קטן שחור השייך למתלוננת.

הנאשם נכנס לחדר השינה בעוד המתלוננת ישנה, נטל את מכשיר הטלפון הנייד שלה, שהיה מתחת לכרית.

הנאשם נשען על מיטתה של המתלוננת ותקף אותה בעודה ישנה כשהוא נוגע בגבה, ללא הסכמתה.

כתוצאה מהמגע של הנאשם, התעוררה המתלוננת בבהלה. או אז שם הנאשם את ידו על פיה של המתלוננת במטרה

להשתיקה, ואיים עליה באמצעות המברג אותו כיוון לפניה.

הנאשם משך בכוח בידה של המתלוננת והושיב אותה על הרצפה בחדר השינה וניגש לסגור דלת חדר השינה. המתלוננת ניצלה את הליכתו של הנאשם לעבר הדלת וטיפסה על כיסא כדי לברוח דרך החלון בחדר שינה. הנאשם אחז בחולצתה של המתלוננת והמשיך לאיים עליה באמצעות המברג שאחז בידו, וכן היכה אותה ביד שמאל וזאת במטרה למנוע את בריחתה מהחלון.

המתלוננת נאבקה בנאשם, הצליחה להשתחרר מאחיזתו ונמלטה מהחלון חדר השינה אל חצר הדירה ומשם אל הרחוב, תוך שהיא צועקת: "משטרה, משטרה". כתוצאה מהקפיצה נפלה המתלוננת ונחבלה.

הנאשם שדד את המתלוננת, באיומי מברג ובכוח כאשר בתכוף לפני ואחרי הגניבה תקף את המתלוננת ואיים עליה וגרם לפציעתה, טלפון נייד, מחשב נייד ל חברת HP בצבע כסף ומחשב קטן שחור (להלן: "החפצים").

הנאשם יצא מחלון הדירה כאשר ביד אחד הוא מחזיק בחפצים וביד השנייה מחזיק במברג והמשיך לרדוף אחרי המתלוננת תוך שהוא מניף את המברג לכיוונה ומאיים לדקור אותה. בשלב מסוים, ניסתה המתלוננת להתקרב לנאשם כדי לקחת בחזרה את החפצים, אולם הנאשם הדף אותה והניף לעברה את המברג במטרה למנוע ממנה להתקרב. אזרחים ששהו בקרבת הדירה של המתלוננת שמעו את צעקותיה של המתלוננת וראו כי הנאשם מאיים עליה באמצעות המברג כשהחפצים בידו, החלו במרדף אחר הנאשם ברחובות הסמוכים.

במהלך המרדף, עבר הנאשם ליד מסעדה ברחוב נחלת בנימין (להלן: "המסעדה") כאשר אנשים ישבו בתוך מסעדה, וזרק כיסא לעבר עמית סולימאן שהיה אחד מהאזרחים שרדפו אחריו (להלן: "עמית"). כמו כן הוא הפיל שולחנות וכסאות לעבר האזרחים שביצעו אחריו את המרדף. ובהמשך לקח הנאשם כוס זכוכית מאחד השולחנות במסעדה והניף אותה באיום לכיוון עמית בכוונה להפחידו. בתגובה לכך שלף עמית אקדח שנשא ברישיון וביקש מהנאשם לעצור. בתגובה זרק הנאשם כוס הזכוכית לעבר עמית.

דניאל גולדפיין, אחד האזרחים שהיה שותף למרדף אחרי הנאשם ריסס לעבר הנאשם גז פלפל, אולם גם דבר זה לא עצר את הנאשם אשר המשיך ואיים על האזרחים שהשתתפו במרדף אחריו, בכוונה להפחידם, כשאמר להם שיבוא אליהם לבתים שלהם, יתפוס אותם ויהרוג אותם.

הנאשם המשיך בהימלטותו עד שנעצר ע"י שוטרי משטרת ישראל.

במעשיו המתוארים לעיל התפרץ הנאשם לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה, תקף את המתלוננת, שדד הנאשם באיומים ובכוח תוך שימוש בנשק קר את המתלוננת וגרם לה חבלה של ממש. כמו כן איים הנאשם, שלא כדין על האזרחים שרדפו אחריו.

4. הצהרת נפגעת העבירה הוגשה לתיק בית המשפט ממנה עולה כי המתלוננת חווה משבר קשה כתוצאה מהחדירה לפרטיות ע"י הנאשם. המתלוננת מתארת את הקושי איתו היא מתמודדת. תחושת חוסר הביטחון. התחושה כי הדבר חוזר על עצמו והנאשם נמצא בתוך חדרה כל פעם מחדש. תחושת הטרומה, הפגיעה בחדוות החיים. עוד מתארת המתלוננת את תחושת חוסר האונים שלה והפגיעה בתפקוד היום יומי.

5. בדיון מיום 19.11.24 ב"כ המאשימה טענה לעונש, לנאשם הרשעות קודמות וכן מאסר על תנאי. הגישה לבית משפט תצהיר נפגעת עבירה. טענה כי הנאשם הורשע בשורה של עבירות חמורות. תיארה את המקרה לפרטיו. טענה כי הנאשם השתמש במברג ואיים והפנתה לפסיקה המתייחסת לביצוע מעשי שוד בבתיים של מתלוננים. ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה האירוע אף המשיך לאחר שהמתלוננת ברחה מהבית. אירוע שהמשיך באיומים נוספים כלפי אנשים עוברי אורח, עד שהנאשם נעצר על-ידי המשטרה.

ב"כ המאשימה טענה כי המעשה חמור ואין חולק כי הרכוש הוחזר. ב"כ המאשימה התייחסה להצהרת נפגע שממחישה את הנזק שנגרם. טענה כי הפסיקה בעבירות שוד המבוצעות בבתיים היא לרוב כלפי קשישים שיש בהם ממד של חומרה נוספת. טענה כי במקרה לפניי מדובר על שוד של אישה, לבדה בביתה. האירוע נמשך מעבר לשוד שבוצע בבית. הפנתה למספר פסקי דין וטענה באשר למיקומו של הנאשם, נלקח בחשבון העובדה כי הנאשם הודה וחסך מעדותה של המתלוננת ומזמנה, אך לטענתה יש לנסיבות האלו משקל מוגבל. לאור עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי ריצה עונשי מאסר. מהתיק האחרון השתחרר אך שלושה חודשים טרם ביצע העבירות בתיק שבפניי. עתרה לקביעת מתחם של 4 - 6 שנות מאסר. טענה כי סבורה שיש למקם את הנאשם באמצע המתחם.

ב"כ המאשימה ציינה כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על-תנאי בן 6 חודשים מתיק פלילי 12094-10-22 וביקשה להפעילו במצטבר. בנוסף להשית מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת, כמחויב בנסיבות המקרה.

6. ב"כ הנאשם טען בדיון לפניי כי הפסיקה שהגישה ב"כ המאשימה שונה במספר נסיבות כפי שפירט בפניי בהרחבה וטען כי ישנה פסיקה עם נסיבות מחמירות מהמקרה לפניי וכי שם נקבע מתחם נמוך מזה שעותרת המאשימה. לכן לטענתו לא נכון יהיה ללמוד מהפסיקה שהגישה המאשימה.

ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, טען כי הנאשם בן 25, בהיותו בן שנה עלה לישראל, הוריו התגרשו בהיות הנאשם בן 10. טען כי מהמרשם הפלילי של הנאשם ניתן ללמוד כי מגיל 13 התחילו צרותיו בכל הנוגע למעורבות בעולם הפשע. טען כי הנאשם נדון בבית המשפט לנוער לעונש מאסר, וטען כי שרות המבחן לנוער, כבר אז לא מצא פתרון טיפולי שיקומי עבור הנאשם, כשהתא המשפחתי לא היה לו לעזר.

ב"כ הנאשם טען כי ב- 5.10.23 אביו של הנאשם נרצח, ולא ניתן לנאשם בעקבות המלחמה לצאת מהמאסר ללוויית אביו. טען כי מדובר על עבירה שהנאשם ביצע לאור יום, זו לטענתו התפרצות שהסלימה לעבירת שוד, עת הנאשם פגש במתלוננת. טען כי הפגיעה הגופנית במתלוננת אינה מהרף הגבוה. הנאשם לקח אחריות, מה שמקל בתיקים מסוג אלו ולטענתו יש לכך משמעות יתרה.

ב"כ הנאשם טען כי המאשימה מבקשת לראות את הפגיעה במתלוננת כאלמנט מרכזי בתיק, ולטענתו הנזק שנגרם הוא הנזק בפועל, על אף הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם. טען כי אכן לנאשם עבר פלילי משמעותי, לאור גילו הצעיר, שהחל לפני 10 שנים. טען כי מדובר בנאשם שנשאר ללא כל תמיכה משפחתית ומוצא עצמו ברחוב כשמשתחרר ממאסרים. טען כי רק לאחרונה הצליחו לחדש את הקשר בין אמו לנאשם, קיים קשר טלפוני ביניהם. על כן ביקש ב"כ הנאשם, לאור גם בקשת הנאשם, להמליץ לגורמי שב"ס לשלב את הנאשם בהליך גמילה, במהלך המאסר ולנצל את תקופת המאסר לגמילה, כשלטענתו הנאשם עייף מחייו העבריינים.

טען ב"כ הנאשם כי הנאשם מתנצל ומכה על חטא על הנזק שנגרם למתלוננת, וטען כי לו הייתה לנאשם יכולת כלכלית הנאשם היה עושה כן, עוד טרם הטיעונים לעונש. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם המתחיל ב- 30 חודשי מאסר ועד 60 חודשי מאסר, כשמדובר באירוע אחד לא רק לפי הלכת ג'אבר. טען כי אינו חושב שניתן לפרק את זה לגורמים ולטענתו יש לראות את האירוע כאירוע מתמשך אחד שהנאשם נותן את הדין בגינו, על כל המשתמע מכך. ב"כ הנאשם ביקש למקם את הנאשם בחלק האמצעי או העליון של השליש התחתון. וביקש להפעיל את המאסר המותנה כשחלקו במצטבר וחלקו בחופף, שלושה חודשים בחופף ושלושה חודשים במצטבר. ביקש להתחשב ברכיבים הכלכליים.

7. הנאשם בדברו האחרון מסר כי מצטער על כל מעשיו. מסר כי זהו מאסרו השלישי ונמאס לו מזה. ביקש שבית משפט ייתן המלצה לשב"ס לשלב אותו בהליך טיפולי על-מנת לסגור את המעגל הזה.

דיון

8. הערך המוגן הוא פגיעה בבטחון וקניינו של הציבור. פגיעה בתחושת הביטחון האישי עת נכנס הנאשם לביתה של המתלוננת לביצוע עבירת רכוש. בנוסף, התנהלותו של הנאשם לאחר האירוע מלמדת על פגיעה בערך של שלום הציבור עת הנאשם ברח ממי שרדף אחריו תוך שהוא משליך לעברם חפצים ומסכן אותם בפגיעה בגופם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה נוכח העובדה כי במהלך ביצוע העבירות הנאשם נגע במתלוננת דבר שהביא להסלמה באירוע וגרם לפחד ובהלה אצל המתלוננת. בנוסף, לא ניתן להתעלם במקרה זה מכך שהמתלוננת נאלצה לקפוץ מחלון ביתה כדי למלט עצמה מידי הנאשם. דבר המעמיד את הפגיעה בערכים המוגנים של שלום וביטחון הציבור ברמה גבוהה. עוד יש לציין, התנהלות הנאשם בעת הבריחה שעה שהוא נרדף ע"י עובדי אורח ונוהג כלפיהם בדרך אלימה גם הם מעמידים את הפגיעה בערכים המוגנים ברמת פגיעה גבוהה.

9. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, ברור שאין מקרה דומה לרעהו ובית המשפט מציג ענישה בעבירות דומות לעיתים חמורות יותר לעיתים קלות יותר, אך בסופו של יום בית המשפט עושה היקש מסינטזה של המקרים אותם הוא בוחן וקובע את מתחם הענישה הראוי במקרה בו הוא דן. מוצא להביא את פסקי הדין הבאים:
ע"פ 6573/23 דרגאם עבד אל הבאקי נ' מדינת ישראל (28.05.24) המערער הורשע על פי הודאתו בשוד קשיש בצוותא עם אחר לפי סעיף 402(ב) וכן בשהייה בלתי חוקית בישראל. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער ושותפו פרצו לדירת המתלון, יליד 1952, ניגשו לחדר השינה והעירו אותו. אחד מהם הצמיד פצירת ציפורניים לצווארו של המתלון והורה לו להתעורר ולהתיישב, ובהמשך, המערער קשר את ידיו של המתלון באמצעות חגורה שנמצאה בחדר. המערער ושותפו שאלו את המתלון היכן הזהב, הכסף והדולרים שברשותו ואיימו עליו כי אם ידבר יפגעו בו. לאחר שערכו חיפוש בבית, יצאו המערער ושותפו מהדירה. עם השלל הבא 200 גרם זהב, 4 טבעות יהלומים, יהלומים גולמיים, שרשראות זהב, 1,000 דולר אמריקאי, 25,000 שקלים בשטרות ישנים שיצאו מהמחזור וארנקו של המתלון ובו 800 ₪. בית המשפט המחוזי השית על המערער 6 שנות מאסר לריצוי בפועל והפעיל שני עונשי מאסר מותנים של עשרה חודשים ושלושה חודשים, בחופף ובמצטבר לעונש המאסר של שש שנים, כך שסך הכל הושתו על המערער 6 שנות מאסר ו- 10 חודשים. בנוסף, הושתו על המערער עונשי מאסר על תנאי וכן פיצוי למתלון בסך 20,000 ₪. הערעור נדחה.

ע"פ 2471/21 מדינת ישראל נ' עלאא אבו ערישה (16.01.22) על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בבעלותו של המתלון, יליד שנת 1942, בניין דירות בחיפה (להלן: הבניין). החליטו המשיבים להיכנס לדירתו של המתלון בבניין (להלן: הדירה) ולשדוד את רכושו. עת שהה המתלון בגפו בדירה, הגיעו המשיבים לפתחה, כשהם רעולי פנים, עוטים כפפות, כשברשותם סולם, ובעוד עלאא מחזיק בסכין. המשיבים נקשו על דלת הדירה, וכשהמתלון פתח אותה דחף אותו עלאא והובילו לסלון. עלאא קירב את הסכין לצווארו של המתלון, וסאמר והמשיב 3 (להלן: מהראן) נכנסו לדירה. בעודם בדירה, איימו המשיבים על המתלון, הטילו עליו אימה, דרשו ממנו לשמור על שקט והורו לו למסור להם את כספו. עלאא אחז במתלון ואחד מהמשיבים האחרים הכה בו במכת אגרוף באפו וגרם לו חבלה. בעוד עלאא המשיך לאחוז במתלון, סאמר ומהראן ערכו חיפוש בדירה אחר רכוש. עקב חששו מהם אמר המתלון למשיבים לקחת כל דבר שהם רוצים, אך הם המשיכו בחיפוש אחר רכוש בדירה. משלא עזבו את הדירה, ניסה המתלון להתנגד למשיבים, ובתגובה סאמר או מהראן הכו בו במכת אגרוף בפניו, שגרמה לו חבלה מתחת לעין השמאלית. עלאא הכה אף הוא את המתלון וגרם לו חבלה בגבה השמאלית. בהמשך, סתם עלאא את פיו של המתלון, כפת את ידיו באמצעות סרט דביק, ואיים עליו כי ימות באם יזוז. עלאא הכניס את ידו לתוך כיסו של המתלון והוציא משם את ארנקו, שהכיל המחאות כספיות, וסאמר או מהראן נכנסו לחדר העבודה שבדירה ונטלו מתוכו כספת. לאחר שכשלו בפתיחת הכספת, פנו המשיבים אל המתלון לצורך פתיחתה, אך משזה ציין כי אינו זוכר את הקוד לפתיחתה הם תקפו אותו באמצעות מכות וסטירות. בשעה 21:30 לערך, נטלו המשיבים מהדירה את הכספת, תכשיט מזהב ומשקפיים, ונמלטו ממנה. מיד לאחר היציאה מהדירה, נעצר מהראן בידי שוטרים. עלאא וסאמר ברחו במעלה המדרגות ועלאא השליך את הכספת לעבר אחד השוטרים. כעבור זמן קצר, נעצרו עלאא וסאמר בתוך הבניין. קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-50 חודשי מאסר בפועל. החליט בית המשפט להטיל על כל אחד מהמשיבים עונש של 45 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. הערעור התקבל בית המשפט העליון העמיד את עונשיהם של המשיבים על 63 חודשי מאסר בפועל חלף 45 חודשי המאסר שהושתו עליהם בבית משפט קמא.

ע"פ 1985/20 איגור קוגן נ' מדינת ישראל (22.4.21) על-פי כתב האישום, נכנס המערער, יחד עם אדם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: האחר), לדירה בה התגוררו המתלוננים, בבית דיור מוגן לגיל הזהב ("הוסטל") שבעיר אשדוד. המתלון ורעייתו החזיקו בדירתם סכום של 100,000 ש"ח במזומן מתחת למזרן של אחת המיטות, וכן סכומים נוספים, בשקלים ובדולרים, באחת ממגירות הספרייה. במועד האמור, דלת הכניסה לדירה הייתה סגורה אך לא נעולה; המתלון, אז בן 92, שהה באותו זמן לבדו בדירה. לאחר שפתחו את הדלת ונכנסו לדירה, המערער והאחר תקפו את המתלון, לקחו את הכסף, וברחו. כתוצאה מכך, נגרמו למתלון חבלות של ממש בגופו ובפניו, והוא אף הובהל לבית החולים עם חשד לשבר בלסת התחתונה. נקבע מתחם עונש הולם של 5 עד 8 שנות מאסר בפועל. הוטלו על המערער חמש שנים וחצי מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים, קנס ופיצויים. הערעור בבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ (י-ם) 7456-03-22 מדינת ישראל נ' רובשקין ואח' (23.10.23) על פי עובדות כתב האישום, הגיע הנאשם ביחד עם אודי ביטון (להלן גם: אודי) לביתם של המתלוננים שהם בני זוג נשואים המתגוררים בבית שמש. הנאשם ואודי דפקו בדלת. המתלוננת פתחה את הדלת והשניים אמרו לה בכזב כי הם חשמלאים שהגיעו בהזמנתה. המתלוננת השיבה כי לא הזמינה חשמלאים והחלה לסגור את הדלת. אז, הנאשם ואודי דחפו את הדלת והתפרצו לתוך הבית. בתוך כך, הנאשם הוציא חפץ שנחזה להיות אקדח (להלן גם: האקדח), הצמיד אותו לראשה של המתלוננת, ותפס בגרונו. הנאשם ואודי גררו את המתלוננת לסלון הבית, ודחפו אותה כך שנפלה על הרצפה תוך שאיימו עליה כי יהרגו אותה. המתלוננת החלה לצעוק לעזרה. בעקבות צעקות אלה המתלונן, שהוא בעלה של המתלוננת, עלה מהקומה התחתונה של הבית אל הסלון. כשהנאשם ואודי ראו את המתלונן הם צעקו לעברו: "איפה הכסף". המתלונן צעק לשניים ללכת מביתו. בתגובה לכך, הנאשם כיוון לעברו את האקדח ואיים עליו שיהרוג אותו. המתלונן ניגש לנאשם והוריד ממנו מסכת קורונה שהייתה עליו, בניסיון לצלמו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלו. בעקבות כך, הנאשם היכה את המתלונן באמצעות אגרופים בחזה ובפנים שגרמו למתלונן ליפול על הרצפה, וכן איים עליו שוב כי יהרוג אותו. בשלב זה, אודי גרר את המתלוננת למטבח תוך שהוא מחזיק בצווארה ומקשה עליה לנשום. המתלונן התרומם מהרצפה ונכנס למטבח בעקבות אשתו. הנאשם רץ אחרי המתלונן למטבח, המתלונן ניסה לקחת את האקדח מיד הנאשם, והנאשם דחף את המתלונן והפילו על רצפת המטבח. כל אותה עת, אודי החזיק בצווארה של המתלוננת ולא שחררה. בשלב זה, לקחה המתלוננת מגב עץ שהיה במטבח, וניסתה להכות באמצעותו בנאשם כדי שישחרר את בעלה, אולם אודי לקח את מגב העץ מידה של המתלוננת תוך שהוא מחזיק בצווארה באמצעות ידו. המתלוננת הצליחה לשלוח הודעה לשכניה באפליקציית "וואטסאפ" כי מתבצע שוד בביתה, ובעקבות כך אחד מהשניים לקח את מכשיר הטלפון מידה וזרק אותו. מעת לעת צעקו שני המתלוננים לעזרה. מסיבה שלא ידועה למאשימה, בשלב זה ובעת שהמתלוננים על רצפת המטבח, הנאשם ואודי ברחו מהבית. בעקבות המעשים האמורים, נגרמו למתלוננת שפשופים בצווארה ובגבה והיא סבלה מכאבי גב. למתלונן נגרמו שפשופים בידו ומכאוב בגופו. נקבע מתחם ענישה הנע מ-3 עד 6 שנות מאסר בפועל. נדון ל- 58 חודשי מאסר בפועל, הופעל תנאי של 6 חודשי מאסר סה"כ נדון ל- 64 חודשי מאסר וענישה נלוות. הוגש ערעור של הנאשם על פס"ד טרם נדון בבית במשפט העליון 8499/23.

ת"פ (חי') 30159-02-20 מדינת ישראל נ' דיאב (13.09.20) על פי האמור בכתב האישום, בשעה 03:30 לפנות בוקר, הגיע הנאשם בסמוך לביתם של המתלוננים, שנמצא מעל תחנת דלק בטמרה וחדר לתוך הבית. המתלוננת (ילידת 1949), שמעה רעשים ויצאה מחדרה כדי לבדוק מה מתרחש. היא הבחינה בנאשם יושב בפינת החדר וידיו מכסות את ראשו, היא צעקה לעברו "מה אתה עושה כאן" וקראה למתלונן, בעלה (יליד 1937). הבעל יצא מהחדר והבחין בנאשם שבאותו זמן אחז במתלוננת בצווארה וחסם את פיה על מנת להשתיקה. המתלונן ניסה לשחררה, אולם הנאשם דחף אותו והוא נפל על הרצפה. הנאשם אמר למתלוננים שהוא רוצה כסף ושהוא נמצא בבריחה מהמשטרה ורוצה להגיע לסוריה. בסופו של עניין הוא איים עליהם שיש לו סכין ושהוא רוצה לרצוח אותם ואת אביו, מאחר שאביו מכר להם קרקע. הוא הפיל את המתלוננת על הרצפה והיא קמה ונתנה לו מכה בראשו. בסופו של עניין הוא שדד ₪ 4,050 מבני הזוג. מתחם הענישה ההולם נמצא בין 3.5-6 שנות מאסר. נדון ל- 48 חודשי מאסר.

ת"פ (י-ם) 11073-12-20 מדינת ישראל נ' מוחמד עמירה (24.08.21) לאחר משמרת לילה במקום עבודתו בגבעת שאול, עלה הנאשם על אוטובוס בקו 52 הנוסע לכיוון צפון העיר דרך שכונת רוממה, בכיוון הפוך מכיוון הנסיעה לביתו. ברשות הנאשם היה כובע גרב שחור ובכיסו היה תרסיס גז פלפל. הנאשם ירד מהאוטובוס ברחוב סורוצקין בשכונת רוממה בירושלים, נכנס לגינת בית ברחוב, ראה חלון עם סורג שבור, הרים את התריס בכוח, פתח את חלון הזכוכית והתפרץ אל תוך הבית. אותה עת, שהו בבית ש"א, כבת 60, אשר שכבה במיטתה בחדר השינה בשל חולי ובתה, צ"ק, ילידת 1986 (כבת 35) (להלן גם - הנפגעת). הנאשם נכנס אל הבית דרך חלון בחדר אחר הבחין כי במסדרון, סמוך לדלת חדר השינה, ישנו תיק בצבע תכלת-אפור השייך לצ"ק. בתיק היו 2,225 ₪, כרטיסי אשראי, טלפון נייד וחפצים אישיים נוספים. הנאשם נטל את התיק במטרה לשלול אותו מצ"ק שלילת קבע והלך אל עבר הדלת כדי לצאת מהבית. צ"ק הבחינה דרך דלת חדר השינה שהתיק זז ממקומו, יצאה מהחדר, הבחינה בנאשם והחלה לצעוק "גנב גנב". הנאשם, אשר הבחין בה, הוציא את תכשיר גז הפלפל שהיה ברשותו וריסס גז פלפל אל עבר צ"ק כדי למנוע ממנה להתנגד לגניבת התיק וכדי להתגבר על התנגדות אפשרית מצדה. צ"ק, אשר נפגעה בעיניה מגז הפלפל שריסס הנאשם, חזרה אל חדר השינה וסגרה אחריה את דלת החדר בעודה ממשיכה לצעוק "גנב גנב". בתגובה לצעקות, יצא הנאשם מהבית לאחר שגנב גם את מפתח הבית שהיה בדלת ונעל אחריו את הבית מבחוץ באמצעות המפתח שגנב. בהמשך נעצר הנאשם עם הרכוש. נקבע מתחם ענישה של בין 3-6 שנות מאסר. נדון ל- 38 חודשי מאסר הועלו 4 חודשי מאסר כך שסה"כ ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר. הערעור בבית העליון נדחה.

10. בהתאם לאמור 40ט לחוק העונשין - בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ומשפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. מעשיו של הנאשם הם ללא ספק חמורים. ניתן אף לקבוע כי פוטנציאל מעשיו של הנאשם יכולים היו להביא תוצאה קשה אף יותר. העובדה כי הנאשם נכנס לדירת מגוריה של המתלוננת שעה שהיא ישנה. הנאשם אף נגע במתלוננת והיא התעוררה בבהלה. כתוצאה מכך שם הנאשם את ידו על פיה של המתלוננת במטרה להשתיקה, ואיים עליה באמצעות המברג אותו כיוון לפניה. התנהלות זו של הנאשם מעידה על חומרת מעשיו. הנאשם לא הסתפק בהתנהגות אלימה זו והמשיך בהתנהגות אלימה כלפי המתלוננת שעה שניסתה למלט עצמה מהדירה בה היא מתגוררת דרך החלון. הנאשם לא עזב את המתלוננת ותקף אותה. התנהלות זו של הנאשם מלמדת על התעוזה שלו ויש בה כדי להעלות בצורה ניכרת את חומרת מעשיו הנאשם. בהמשך הצליחה המתלוננת לברוח מהדירה וניסתה להציל את רכושה. אך גם כאן הנאשם לא חדל ממעשיו והמשיך לנוהג במתלוננת באלימות. התעוזה של הנאשם ודבקותו במשימת ביצוע העבירה מעידים על חומרת המעשים של הנאשם. ב"כ הנאשם ציין את מצוקת הנאשם. העובדה כי העבירה בוצעה על רקע העדר תמיכה ומצוקה בה היה מצוי הנאשם. אני סבור כי במסגרת מתחם הענישה מצוקת הנאשם תקבל משקל קל בלבד בשל חומרת המעשים. עמדת הפרקליטות למתחם הענישה היא לתקופה של 4 - 6 שנות מאסר בעוד הסנגור טען למתחם ענישה לתקופה של 2.5 - 5 שנות מאסר. ניתן לומר כי עמדות הצדדים אינן כה מרוחקות ויש בסיס לקבוע כי ניתן היה להגיע למתחם מוסכם. בנסיבות האמורות אני מוצא לקבוע כי מתחם הענישה יעמוד על מאסר למשך 3 - 6 שנות מאסר.

11. מדובר בנאשם בן 25, המעורב בביצוע עבירות פליליות מגיל צעיר. עברו הפלילי של הנאשם בהתחשב בגילו הוא מכביד. לנאשם 5 הרשעות רשומות במרשם. הרשעתו הראשונה משנת 2013 מבית המשפט לנוער המאגדת בתוכה 17 תיקי פלא בעיקר של עבירות רכוש. בגינה נדון ל- 12 חודשי מאסר. הרשעה 4 בגין עברת רכוש ואלימות בגינה נדון למאסר על-תנאי. הרשעה 3 עברת רכוש בגינה נדון ל- 9 חודשי מאסר. הרשעה 2 עברת רכוש בגינה נדון ל- 16 חודשי מאסר. הרשעה 1 עברת רכוש בגינה נדון ל- 20 חודשי מאסר. כפי שניתן לראות מדובר בנאשם בן 25 שריצה במצטבר 57 חודשי מאסר. החזרתיות של הנאשם מעידה על מסוכנותו ועל העדר הפנמה של הפסול במעשיו. בנוסף ניתן ללמוד מהחזרתיות שבמעשים כי הנאשם למעשה בעל דפוסיים שוליים מושרשים ויש צורך בהליך שיקומי משמעותי על מנת להבהיר לנאשם את המחירים אותם הוא משלם בגין התנהגותו.

12. ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם. הנאשם עלה ארצה בגיל שנה. המסגרת המשפחתית לא הטיבה על הנאשם. הנאשם נעדר תמיכה מהסביבה מצא עצמו בחברה שולית ביצע את העבירות האמורות במרשם הפלילי. גם גורמי הרווחה בהם שירות המבחן המצוי בתמונה מהליכי בית המשפט לנוער לא מצא פתרון טיפולי שיקומי עבור הנאשם. בנוסף ציין הסנגור את הירצחו של אביו של הנאשם ב- 5.10.23. עוד ציין ב"כ הנאשם כי הכוונה של הנאשם הייתה למעשה התפרצות בעוד האירוע הסלים והפך לאירוע שוד. אולם נטען כי הפגיעה הגופנית במתלוננת לא הייתה חמורה.
13. אציין כי מעשיו של הנאשם הם חמורים. פריצה לביתו של אדם שביתו מבצרו באמצע היום. כאשר הוא בביתו קיים פוטנציאל רב להתלקחות האירוע, כפי שקרה במקרה שלנו מקום שהמתלוננת נאלצה לברוח מביתה מיוחד מפני הנאשם. תוצאות האירוע עולות בצורה ברורה מהצהרת נפגעת העבירה ויש להן משמעות רבה לעניין העונש. הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הזה היא ברמה גבוהה ולדבר זה יש השלכה למיקומו של הנאשם בתוך המתחם.
14. לאור חומרת העבירות ועברו הפלילי המכביד של הנאשם בהתחשב בגילו הצעיר; המאסרים שריצה ולא הביאו להפסקה בהתנהגות העבריינית של הנאשם; בנוסף, בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; אני סבור כי יש מקום למקם את הנאשם בחלקו האמצעי עליון של מתחת הענישה.
15. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 60 חודשים.
- ב. הנני מורה על הפעלת עונש של מאסר למשך 6 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש השלום בתל אביב, בתאריך 23.11.22, תיק מס' 12094-10-22, לריצוי באופן מצטבר.
- סך הכל ירצה הנאשם מאסר למשך 66 חודשים - החל מיום מעצרו 21.04.24
- ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש או/ואלימות מסוג פשע.
- ד. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש או/ואלימות מסוג עוון.
- ה. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלוננת ג.א (עדת תביעה 1) פיצוי על סך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.
- במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה. המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.
- ניתן והודע היום י"ח חשוון תשפ"ה, 2/12/2024 במעמד הצדדים.